

Ne Amerika, Ne Rusya, Ne Avrupa! Bu Kâfirlere Güvenmek Siyasi ve Askeri İntihardır!

Rusya ve rejim güçleri, 27.02.2020 tarihinde, İdlib'in güneyinde, Cebel ez-Zaviye bölgesindeki Balyun'da TSK noktasını hedef alarak hava saldırısında bulundu. Resmi açıklamalara göre 33 asker hayatını kaybederken, 34 askerinde yaralı olduğu bildirildi. İdlib'de sözde koordinasyon içerisinde olduğumuz Rusya gözetiminde yapılan saldırıda hayatını kaybeden Mehmetçiklere Hizb ut Tahrir Türkiye olarak Allah Subhanehu ve Teâlâ'dan rahmet, ailelerine sabır, yaralılara da acil şifalar diliyoruz.

Bu hain saldırı, Türkiye'nin gözlem noktalarından çekilmesi için rejime tanıdığı sürenin dolmasına 48 saatten az bir süre kala gerçekleşti. Rusya, "Türk askerlerini kendilerinin vurmadığını, ayrıca "teröristlerle" TSK mensuplarının aynı yerde savaştığını ve koordinatlarının kendilerine verilmediğini" iddia ederken, konu hakkında açıklama yapan Savunma Bakanı Hulusi Akar, Rus tarafının yaptığı açıklamaları yalanladı. İlk saldırı olduğunda; "Rus tarafına bilgi verildiği halde bu saldırıların devam ettiğini" söyledi. Ancak Türkiye bu saldırılardan Rusya'yı sorumlu tutmaktan kaçınarak, ısrarla Esed rejimini işaret etti. Türkiye'nin NATO'ya 4. madde uygulansın çağrısı da kabul görmedi. Ardından Türkiye'nin talebiyle Erdoğan-Putin görüşmesi gerçekleşti. Görüşmede; İdlib'de artan gerginlik ve kayıplardan duyulan endişe dile getirildi. Savunma bakanlıkları arasındaki koordinasyonun arttırılmasının altı çizildi. Astana, Soçi ve "terörle" mücadeleye atıfta bulunarak İdlib'de normalleşme adımlarının atılmasına vurgu yapıldı.

Uluslararası kararlara, sömürgecilerin çizdiği plan ve projelere güvenmenin akıbeti, yazıktır ki böylesine acı ve vahim bir sonuç doğurdu. Sadece Şubat ayı içerisinde 53 asker Rusya ve Esed rejiminin saldırıları neticesinde hayatını kaybetti. Türkiye'nin şu anda içerisinde bulunduğu durum içler acısı ve korkunç bir manzaradır. Amerika ve Rusya'ya güvenerek attığı adımlar neticesinde varılan bu durumun izahatı yoktur. Cenevre, Astana ve Soçi masalarında Suriye devriminin altınını oyulduğu ve Türkiye'yi bugün içinde bulunduğu duruma sürüklediği gerçeğini, halktan gizleyerek hâlâ bu anlaşmalara bağlılık vurgusu yapılması, hangi politik gerekçeye dayandırılmaktadır? Türk Dışişleri'nde akli başında hiçbir adam yok mudur? Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın en çok görüştüğü devlet başkanı ve dostu Putin olmasına rağmen, bu katil ile yeniden görüşmek ne fayda sağlayacaktır? Amerika, Rusya, Avrupa ya da başka bir sömürgeci kâfir devlete güvenerek dostluk kurmak siyasi ve askeri intihardır. Görüldüğü gibi bedeli de ağırdır! Dolayısıyla Türkiye, İslam'ın ve Müslümanların düşmanı Amerika ve Rusya ile olan işbirliğine derhal son vermelidir. Cenevre, Astana ve Soçi sözleşmelerini yırtıp çöpe atmalıdır. İvedilikle yapılması gereken ise misliyle karşılık vermektir.

İdlib'de düşen ateşin acısını yüreklerimizde hissettik. Tıpkı dokuz yıldır Suriye'de yaşanan acıları hissettiğimiz gibi! O halde biz Müslümanların dinimize sarılmaktan, onun çözümlerine güvenmekten ve topraklarımızı sömürgeci kâfirlerden korumaktan başka çaremiz yoktur. Bu yüzden sabretmeli ve küfür projelerine karşı tek saf olmalıyız. Kâfirlerden yüz çevirmeli, dostluklarına inanmamalı ve Allah'ın dinine yardım etmeliyiz ki Allah da bize yardım etsin ve ayaklarımızı dini üzere sabit kılsın.